

**IZVJEŠTAJ SA SJEDNICE
ŽALBENOG VIJEĆA VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE**

Sjednica Vijeća održana dana 09. lipnja 2009. godine

Izveštava sa sjednice: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava – Zagreb

Sjednici su prisustvovali: Jelena Đokić Jović, Documenta, Marko Sjekavica, GOLJP-a, Jelena Borić i Nebojša Paunović, OSCE, Zagreb, Davor Trkulja, konzul R Srbije, gđa. Mara Miljević, supruga opt. Rade Miljevića

Vijeće:

Sudac Miroslav Šovanj, predsjednik Vijeća
Sudac Ranko Marijan, član Vijeća, izvijestitelj
Sutkinja Senka Klarić Baranović, članica Vijeća
Sutkinja Vesna Vrbetić, članica Vijeća
Sudac Žarko Dundović, član Vijeća

Tužilaštvo:

Višnja Lončar, zamjenica Glavnog državnog odvjetnika RH

Branitelji:

Domagoj Rupčić, odvjetnik iz Siska
Veljko Miljević, odvjetnik iz Zagreba
Tanja Šijan, odvjetnica iz Zagreba, odvjetnički ured Veljko Miljević

Sudac izvijestitelj žalbenog Vijeća Vrhovnog suda RH izložio je tijek postupka u ovisnosti o sadržaju žalbi, žalbene razloge i žalbene prijedloge.

Županijski sud u Sisku donio je 17. prosinca 2008. godine presudu kojom je proglasio optuženika Radu Miljevića krivim zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva. Optuženom Radi Miljeviću je izrečena kazna zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina.

Radilo se o ponovljenom postupku.

Naime, nakon što je VSRH svojim ukidbenim rješenjem br: I Kž 1024/07-10 od 5. veljače 2008. godine ukinuo presudu ŽS u Sisku br. K-26/06 od 18. lipnja 2007. godine proveden je ponovljeni postupak pred ŽS u Sisku koji je završen u prosincu 2008. donošenjem presude kojom je optuženi Miljević ponovno proglašen krivim.

Svojim ukidbenim rješenjem VSRH je naložio prvostupanjskom sudu u Sisku da u ponovljenom postupku iznova izvede dokaze, tj. ispita svjedoke koji su imali saznanja o relevantnim činjenicama te izvrši suočenje onih svjedoka koji su iskazivali različito. U tom pogledu sudac izvijestitelj iscrpno je izložio sadržaj iskaza ispitanih svjedoka, a ujedno i sadržaj izvedenih materijalnih dokaza.

Na presudu ŽS u Sisku od 17. prosinca 2008. godine **ŽDO iz Siska** nije uložio žalbu. **Žalbe su uložili:**

- Branitelj Zorko Konstanjšek, zbog bitne povrede odredbi ZKP, zbog povrede kaznenog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede čl. 6 Europske povelje o temeljnim ljudskim pravima i slobodama, zbog povrede ustavnih normi iz čl. 29 Ustava RH i čl. 14 i čl. 15 Ustava RH te zbog odluke o kazni.

Istaknuo je proturječnost onog što je navedeno u presudi i onog što je stvarno utvrđeno u postupku. Iako je VSRH svojim ukidbenim rješenjem sugerirao suočenje nekih svjedoka (npr. svjedoka Vandelića, Benete, Turudića, Perekovića, Štajdohara) prvostupanjski sud nije suočio nikoga međusobno.

Povreda Europske povelje počinjena je jer optuženik nije imao mogućnost ispitati svjedoka koji je odbio odgovarati na njegova pitanja, a ujedno nije bio u mogućnosti ispitati svjedoke koji su ispitani zamolbenim putem u Beogradu.

Apsolutno bitna povreda procesnih odredbi nastupila je jer je pri izricanju presude sudjelovao član vijeća koji nije u cijelosti sudjelovao na glavnoj raspravi.

Odvjetnik Konstanjšek je u svojoj žalbi naveo i činjenicu da je upozoravao ŽS u Sisku na postojanje druge pravomoćne presude istog suda, kojom je utvrđena kaznena odgovornost drugih osoba (okr. Stanko Palančanin i okr. Ranko Pralića) za smrt Borislava Litrića te za nestanak Milana Litrića i Ante Žužića. Smatra da je Vijeće ŽS u Sisku pogriješio kada je u obrazloženju presude kojom je optuženi Rade Miljević proglašen krivim za kazneno djelo, navelo da priznaje pravomoćnu presudu ŽS u Sisku kojom su za smrt i nestanak Borislava i Milana Litrića i Ante Žužića krivi Ranko Pralić i Stanko Palančanin, ali otklanja utvrđenje iz iste, tumačeći da sud nije u mogućnosti otklanjati utvrđenje iz pravomoćnih presuda. Ujedno je naveo da smatra kako je postojala procesna zapreka za vođenje postupka protiv optuženog Rade Miljevića.

Odvjetnik Zorko Konstanjšek predložio je da VSRH ukine pobijanu presudu i predmet vrati drugom Vijeću ŽS u Sisku. Podredno je predložio da, ukoliko VSRH ne uvaži žalbene argumente, da se djelovanje optuženika pravno označi kao pomaganje te da mu se izrekne blaža kazna;

- Branitelj Domagoj Rupčić, zbog bitne povrede odredbi kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Kaznenog zakona i odluke o kazni.

Istaknuo je da u presudi nisu navedeni razlozi o svim odlučujućim činjenicama te da postoji proturječnost između obrazloženje presude i isprava, tj. zapisnika sadržanih u spisu, a ujedno i da obrazloženje presude nije u skladu sa izvedenim dokazima. Ukazao je i na nedosljednost i kontradiktornost iskaza pojedinih svjedoka (iskaz svjedoka Ivice Perekovića).

Odvjetnik Rupčić osvrnuo se i na izvedene materijalne dokaze u kojima je naznačeno da je oštećenike preuzela vojna policija i Joso Kovačević, a tu činjenicu sud ne uzima vjerodostojnom, dok u drugim dijelovima ove materijalne dokaze smatra vjerodostojnim.

Naveo je i da je prvostupanjski sud lako odbacio nepodudarnosti u iskazima svjedoka pa je slijedom svega zaključio da je činjenično stanje u ovom kaznenom predmetu pogrešno i nepotpuno utvrđeno, a da ujedno postoje i druge povrede kaznenog postupka. Ujedno je naveo da ŽS nije postupio po uputama VSRH sadržanim u ukidbenom rješenju te da nije proveo dokaze na način kako je VSRH naložio.

Odvjetnik Rupčić pridružio se žalbi odvjetnika Konstanjšeka te je predložio da VSRH usvoji žalbu i preinači pobijanu presudu na način da oslobodi optuženika od optužbe ili podredno da ukine pobijanu presudu i vrati predmet na ponovno odlučivanje ŽS u Sisku ili da ublaži izrečenu kaznu;

- Branitelj Veljko Miljević, između ostalog, zbog bitne povrede odredbi kaznenog postupka.

Istaknuo je da izreka presude nije razumljiva i ujedno je proturječna razlozima presude. Ujedno naveo je i da je na glavnoj raspravi sud povrijedio pravo obrane. Naime, tijekom dokaznog postupka nije saslušan ključni svjedok Nenad Petrović (svjedoci koji su teretili optuženika tvrdili su da im je Nenad Petrović, tada stražar u glinskom zatvoru, rekao da je oštećenike iz zatvora odveo upravo opt. Rade Miljević). Sud je tijekom glavne rasprave nepravilno primijenio odredbu čl. 245 ZKP te je očevid proveo s jednim svjedokom, iako citirana zakonska odredba propisuje da će se, ukoliko su u iskazima svjedoka radnje ili situacije različito prikazane, događaj, u pravilu, rekonstruirati posebno sa svakim od svjedoka;

- **Optuženi Rade Miljević** osobno je podnio žalbu iz istih žalbenih razloga kao i njegovi odvjetnici, ogrativši se od žalbe odvjetnika Konstanjšeka u dijelu gdje isti traži od VSRH da se djelovanje optuženika eventualno označi kao pomaganje i da mu se izrekne blaža kazna, smatrajući da se njegovo djelovanje ne bi trebalo označiti niti kao pomaganje.

Zapažanja:

Odvjetnik Veljko Miljević tijekom izlaganja suca izvjestitelja diskretno se koristio svojim mobilnim uređajem, nakon čega je bio i opomenut.

Niti nakon što se pokušao opravdati, između ostalog, time da je bio vrlo diskretan, a i da se radilo o komunikaciji putem SMS poruka i to s Ministrom unutrašnjih poslova, Vijeće je i dalje ustrajalo pri tome da se radi o nedozvoljenom postupanju, a što je izazvalo negodovanje odvjetnika Miljevića.